

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobce: M. C.**, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2013, č. j. KrÚ 74552/2013/ODSH/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 19. 3. 2014, č. j. 61 A 2/2014 – 16,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud odmítl stěžovatelovu žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného pro opožděnost.

[2] Nejvyšší správní soud v dané věci prověřoval, zda stěžovatel splnil poplatkovou povinnost, která se váže k podání kasační stížnosti. Společně s podáním kasační stížnosti bylo totiž povinností stěžovatele uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky č. 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[4] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků, aniž by uvedl dostatečná tvrzení vztahující se k nedostatku prostředků. Doložení toho, že žadatel o osvobození od soudních poplatků nemá dostatečné prostředky, je dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jednou z podmínek, které je nutno splnit, aby žádost o osvobození od soudních poplatků mohla být úspěšná. Vzhledem k nedostatečnosti tvrzení o nedostatku prostředků v žádosti o osvobození od soudních poplatků

zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli formulář *potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve věci*, k jehož vyplnění mu byla stanovena lhůta 5 dnů. Pomocí tohoto formuláře mohl stěžovatel řádně vyličit svoji majetkovou situaci, resp. nedostatek prostředků. Formulář s výzvou k jeho vyplnění byl stěžovateli doručen dne 24. 4. 2014.

[6] Dne 29. 4. 2014 doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu žádost o prodloužení lhůty k vyplnění formuláře potvrzení o majetkových poměrech o jeden měsíc s odůvodněním, že pracuje v zahraničí. Nejvyšší správní soud proto vyčkal jeden měsíc ode dne doručení stěžovatelovy žádosti o prodloužení lhůty, přičemž očekával, že stěžovatel v dané lhůtě, kterou sám navrhl, vyplněný formulář Nejvyššímu správnímu soudu doloží. Svým faktickým postupem tak zdejší soud žádosti o prodloužení lhůty vyhověl, stěžovateli přitom do doby, než bylo o žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodnuto, nic nebránilo požadovaný formulář soudu zaslat či svou žádost o osvobození od soudních poplatků doplňovat či rozšiřovat.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel vyplněný formulář, který mu byl zaslán, nevyplnil a nedoručil soudu ani do 5. 6. 2014, tedy po uplynutí více než jednoho měsíce od jeho doručení stěžovateli, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 6. 2014, č. j. 9 As 135/2014 - 21, zamítl stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků s ohledem na skutečnost, že stěžovatel nebyl schopen dostatečně vyličit a doložit nedostatek prostředků na své straně. Současně v daném usnesení zdejší soud zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů, a to s ohledem na skutečnost, že takovému návrhu by mohlo být dle § 35 odst. 8 s. ř. s. vyhověno jen tehdy, pokud by stěžovatel splňoval podmínky pro osvobození od soudních poplatků, jejichž naplnění však nedoložil. Stěžovatel byl ve zmíněném usnesení ze dne 5. 6. 2014, č. j. 9 As 135/2014 - 21, které mu bylo doručeno dne 9. 6. 2014, rovněž vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 5 dnů, která tak dle § 40 odst. 3 s. ř. s. uplynula v pondělí 16. 6. 2014.

[8] Stěžovatel však do dne vydání tohoto usnesení o zastavení řízení požadovaný soudní poplatek nezaplatil.

[9] Lze tedy shrnout, že soudní poplatek za kasační stížnost v dané věci – i přes výše uvedenou výzvu – zaplacen nebyl, a proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a ve spojení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu